

samt raae Handelsproducter af samme, saasom Haar, Huder, usmeltet Talg og Kjød, ligesom Ministeriet, hvor en af disse Sygdomme hersker inden Monarchiets Grændser i een eller flere Provindser eller Amter, enten ganske kan forbyde Indførsel af den angrebne Art af Dyr til de øvrige Provindser eller Amter, eller kun tillade det under saadanne Betingelser, s. Ex. Sundhedsattester, som maatte anses fornødne til at forhindre Smittens Udbredelse.

§ 10.

Foruden de Sygdomme hos Huusdyrene, som ifølge det Forestaaende ere Gjenstand for det Offentliges særlige Forsorg, skal dette tillige føre Tilsyn med andre smittsomme Sygdomme blandt Heste.

Til den Ende skal enhver Eier af en Hest, der angribes af Skab, typhøs eller putrid Feber eller af nogen anden smittsom Sygdom end Dværte, derom gjøres Anmeldelse for Politimesteren, ledsaget af Underretning, om, hvad han med Hensyn til sammes Afsondring og Kur sely har foranstaltet.

Finder Politimesteren det nødvendigt for at forebygge Smittens videre Udbredelse, er han berettiget til at lade Sagen undersøge af en Dyr læge, at paabyde det Fornødne med Hensyn til Afsondring og Rensning (§ 6) og at paasee Overholdelsen af saadant Paalæg.

Med Hensyn til Skab blandt Faarene skal det have sit Forblivende ved de i Pl. af 3die April 1844 indeholdte Bestemmelser.

§ 11.

Opstaaer der Formodning om, at en Hund er angrebet af Hundegalskab, skal saadant uopholdelig anmeldes, i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne for Politimesteren, paa Landet for Sognesogden, som paasee, at Dyret strax dræbes eller forsvarligen bindes og affærres, indtil det kan vorde undersøgt af en Dyr læge. Erklærer denne da Hunden for gal, skal den dræbes. Den dræbte Hund obduceres, og Forretningen indsendes til Amtet. Ethvert Dyr, som ved Bid kan forplante Sygdommen videre, skal, naar det er bidt af en gal Hund, enten dræbes, eller i 2 Maanedes holdes saaledes indespærret, som af Politie-

mesteren erkjendes for betryggende. Har et Dyr været angrebet af Hundegalskab, maa dets Kjød ikke anvendes til Føde for Mennesker eller Dyr.

Viser der sig i en Egn flere foruroligende Tegn, som lade betrygte Udbrud af Hundegalskab, kan Amtmanden (i Kjøbenhavn Politiedirecteuren) ved en offentlig Kundgjørelse paabyde, at i et større eller mindre, deri nøiere betegnet District, alle løsgaaende Hunde, indtil Budet ved en lignende Kundgjørelse atter ophæves, skulle være forsynede med forsvarelig Mundkurv. Derved bekjendtgjøres tillige, hvorledes disse skulle være bestafne. Løsgaaende Hunde uden forsvarelig Mundkurv skulle da optages og, efter Omstændighederne enten strax dræbes eller opbevares i 3 Døgn, inden hvis Udløb de kunne indløses af Eieren mod at betale Omkostningerne.

Er Hundegalskab udbrudt i en Egn, da skal Amtmanden (i Kjøbenhavn Politiedirecteuren) ved en lignende offentlig Kundgjørelse befale, at indenfor et nærmere betegnet District alle Hunde enten skulle holdes bundne eller dræbes. I Kjøbenhavn og Kjøbstæderne skulle da ved Politiets Foranstaltning alle løsgaaende Hunde optages og ihjelslaaes. Paa Landet skal det i saa Fald være Enhver tilladt at dræbe enhver løsgaaende Hund, og skal Politimesteren, om fornødent gjøres, dertil leie Folk for Politiekassens Regning.

§ 12.

Overtrædelse af denne Lov eller af de i Medfør af samme vedtagne eller paalagte Forpligtelser straffes med Bøder fra 2 til 50 Rd., som i Øjtagelsestilfælde fordobles.

Den, som har afhændet et Dyr, som er befængt med nogen af de i § 2 ommeldte smittsomme Sygdomme eller nogen med Skab beladt Hest, skal være pligtig til atter at modtage samme og til at tilbagebetale den derfor erlagte Kjøbesum. Desuden straffes han med Bøde, hvis han har været vidende om, at Dyret var smittet, eller ved Afhændelsen har overtraadt et udtrykkelig derimod gjort Forbud.